

List izhaja
dvakrat na mesec.
Posamezna št. 75p
Naročnina
mesečno 1.50 D.
Rokopis se ne
vračajo.
Nefrankirana pisma
ne sprejemajo.

VOJNI INVALID

Poštnina plačana
v gotovini.

Uredništvo in
upravnništvo v
Št. Peterski
vojašnici.

Glasilo izvršnega odbora udruženja vojnih invalidov, vdov in sirot kraljevine SHS.

Združimo moči!

Zopet ste poklicani delegati, da postavite nadaljnji temelj naši organizaciji v Sloveniji. Na izvršnem občnem zboru združite moči, da zadaste čimbolj pravilni tek našemu vprašanju. Vprašanje vojnih žrtev stoji še na veliki tehtnici. Zato je treba velike uteži, da potegne to tehtnico na oni strani, kjer jo drži naša združena moč.

Organizacijo bomo napravili za to najbolj zmožno, ako bomo njeno borbo ojačili s trdnimi in smiselnimi sklepi, ki naj se stvorijo na podlagi Vaših predlogov in smernic, katere prinašate kot delegati svojega članstva.

Pustiti je treba vse formalnosti in stvari notranjega značaja, za to pride še čas.

Pozornosti je treba pred vsem na naše glavno vprašanje: invalidski zakon.

Invalidski zakon je potreben, ker so odvisni od njega naši eksistenčni pogoji in vse drugo, kar je v zvezi z nami.

O vsem drugem bomo potem lažje govorili in sklepali.

Naše združene moči, tovariši delegati, je treba v bodoče koncentrirati edino za zakon.

Ravno v času, ko se vrši naš letošnji izvršni občni zbor, stojimo med hudo borbo za zakon.

V tem momentu ne smemo spustiti izpred oči nobene točke našega vprašanja, da ne bomo razočarani.

Zato mora naš letošnji občni zbor ojačiti naše udruženje tako, da bo pripravljeno kljubovati vsem zaprekam, ki se v vedno večji meri pojavljajo pri sprejemanju našega zakona.

Po potrebi invalidskega zakona kriči redukcija vojnih žrtev, ki se ne sme in ne more v tem štadiju izvesti.

Po nedolžnem odpada eden za drugim, ker ni zaščite in ker nimamo zakona. Letošnji

občni zbor naj se združi v protest in naj energično vzpodbudi omahljivce, ki se igrajo z invalidskimi eksistencami.

Med nami ni razlike, mi smo res pravi tovariši, ki se hočejo potegniti za slehernega člana naše mnogobrojne družbe. Mi hočemo, da naše delo in naše prizadevanje ne bo zastoj, zato upamo edino v svojo moč, v energijo, ki mora premagati vse ovire, katerih ni malo.

Tudi letošnji občni zbor nas mora okrepiti in mora zastaviti temeljite smernice naši akciji.

Za to poskrbite Vi delegati s tem, da bodite stvarni in zberite svoje misli, katere morajo nekaj storiti.

Pridite in zasedite svoja mesta, ki so važna in odgovorna.

Članstvo gleda za Vami in pričakuje Vaših dejanj in smernic, ker ste prvoborniki in najiskrenjši voditelji naše organizacije širom Slovenije, zato so Vas poslali naprej v vodstvo.

Vrnite se domov uverjeni in v ladi, da boste mogli članom prinesiti tolažbo upanja in jih utrditi v dejanjih.

Pozdravljeni voditelji naše organizacije, dobrodošli ste nam, Vašim soborcem in vsemu občinstvu, ki čuti z nami.

Posebno bodite pozdravljeni delegati naših bratskih plemen bratje Srbi in Hrvati, ki ste prihiteli med nas zato, da se strnete z nami v delu kot izkušeni tovariši in borci.

Odnosite od nas najlepše utise in bodite uverjeni, da tudi mi stojimo na Vaši strani in hočemo vedno vračati izkazane nam simpatije in pomoč.

Pozdravljeni vsi člani in članice, ki stojite v naših vrstah in ste povsod z nami.

Živel naš letošnji občni zbor!

Delegatom za občni zbor.

Približuje se čas rednega letnega občnega zbora I. O. v Ljubljani, kateri se vrši 25. marca tega leta. Izvršni odbor je že objavil dnevni red in razposlal podružnicam tozadevne okrožnice. Prihiteli bomo v Ljubljano vsi delegati podružnic iz Slovenije, da pregledamo in premotrimo delo in bilanco I. O. za poslovno leto 1924, in da damo novoizvoljenemu odboru zopet potrebne smernice za nadaljno invalidsko borbo.

Razne interpelacije, predlogi in razprave na dosedajšnjih občnih zbora in delegatskih anketah so mi dali povod, da pred letošnjim občnim zborom napišem par besedi v našem glasilu.

Na vseh dosedanjih občnih zbora in delegatskih anketah na katerih sem bi vedno navzoč od začetka našega organiziranja leta 1919, sem dobil utis in prepričanje, da vlada med delegati premalo društvenega in organizacijskega pojmovanja in stvarnosti. Opazil sem, da nekateri delegati prihajajo premalo ali pa prav nič pripravljeni na občni zbor ali ankete. Drugi zopet ne poznajo zadosti društvenih pravil in pravilnikov ter ostalih predpisov. Razumljivo je, da taki delegati ne morejo razpravljati v vseh vprašanjih tako, kakor bi morali. Stavijo razne pedloge, ki niso v skladu z društvenimi pravili in pravilniki; stavijo razne interpelacije za stvari, ki ne spadajo v delokrog občnega zbora in zahtevajo pojasnil v zadevah osebnega ali internega značaja, ki se morejo urediti v pisarni ali potem korespondence. Na ta način se po nepotrebnem trati čas, katerega potem manjka za druge važnejše razprave, ki se morajo vršiti le na občnih zbora in delegatskih anketah. Posebno letos, ko ni pred občnim zborom ankete, bo čas zelo pičlo odmerjen. Treba bo razpravljati samo o stva-

reh splošnega značaja, ki spadajo v delokrog občnega zbora.

Kaj spada v delokrog občnega zbora je itak navedeno v čl. 36, oziroma 21. društvenih pravil, in ni treba tukaj navajati. Potrebno je le, da to vsak delegat pazljivo prečita. Eventualno kritiko čez poročilo uprave moramo strogo ločiti od slučajnosti. Poročilo upravnega in nadzornega odbora je že par tednov pred občnim zborom objavljeno v našem glasilu »Vojni invalid«, vsled česar nam je mogoče, da ga že prej pregledamo in stvarno presodimo in vse ono zabeležimo, o čemur se nam zdi potrebno, da na občnem zboru kritiziramo, oziroma zahtevamo pojasnila. Vsa eventualna vprašanja in interpelacije moramo staviti le na upravni odnosno nadzorni odbor ali pa na celokupni izvršni odbor, ne pa na posamezne njegove funkcionarje. Jako netaktno in tudi krivično je napadati posamezno osebo (to se je žal že dogodilo, a ne iz dejanske potrebe, temveč zgolj iz osebnosti) ker je vsak odbornik za svoje delo odgovoren svojem odboru, odbor pa občnemu zboru. Pojavili so se slučajji, da je ta ali oni delegat ponavljal isto, kar je razpravljal že kdo od predgovornikov. To moramo pripisovati le nepazljivosti. Opazil sem tudi, da nekateri trpijo na fiksni ideji, da morajo nekaj govoriti ne oziraje se na to, ali je potrebno ali ne.

Ob tej priliki moram še nekaj drugega omeniti. Občnega zbora izvršnega odbora se lahko poleg delegatov udeleži vsak član ali članica, toda nima pravice debatirati in glasovati. Vsako leto se občnega zbora udeleži več članov, ki stanujejo v Ljubljani. To posečanje je vse hvale vredno, vendar moram postopanje nekaterih iz društvenih in taktičnih ozirov obsojati. Pojavijo se gotovi elementi, ki s kriča-

njem in vpitjem motijo redni potek občnega zbora, hoteč s tem obrniti nekako pozornost nase. Lastijo si istih pravic kot jih imajo delegati. Vsem tem priporočam malo več dostojnosti, sicer bomo delegati primorani, da jim v bodoče onemogočimo poset občnega zbora. Tovariši, zavedajte se vendar, da vse svoje želje in misli lahko izrazite potem svojega izvoljenega delegata, kakor to store člani podeželskih podružnic. Tudi na ta način bomo delegati uvaževali vaše želje.

Tu in tam se sliši neko politično namigavanje ali pa predbacivanje. Vsem tem bodi enkrat za vselej povedano, da v invalidskem udruženju ni mesta za politiko.

Radi tega dragi tovariši bodimo stvarni in taktični, ker le na ta način bomo uživali ugled in pokazali javnosti, da smo zreli za svojo stanovsko borbo in sposobni izvajati si svoje pravice.

Ivan Žabkar,

predsednik in delegat podružnice Krško.

Reduciranci in obnove.

Invalid kapetan Nedić, podpredsednik središnega odbora v Beogradu pojasnjuje nam v Ratnem invalidu stališče, kakoršnega zavzema danes oblast napram reducirancem. Članek je važnega pomena za našo nadaljno taktiko in je prišel ravno prav, da bo dal lahko smernice našim delegatom na občnem zboru.

Članek se glasi tako-le:

»Revizija invalidov in invalidskih rešenj je dala zelo slabe rezultate in plodove in je napravila močno nezadovoljstvo, tako, da so imeli narodni poslanci velike muke s svojimi volilci, reduciranimi invalidi. Člen 35. proračunskih dvanajstin za leto 1924 je lepo predvidel revizijo invalidskih rešenj in je bila revizija celo potrebna tako, da smo se svojčas skladali z njo. Ako bi se v cel posel ne vmešavalo ministrstvo socijalne politike, bi bilo vse dobro, toda postopanje in navodila specialnim komisijam, kar je izdelalo to ministrstvo je dovedlo stvar na slabo pot. Rezultati so bili žalostni. V Srbiji in Črni gori se je reduciralo kar na pogled, radi golih formalnosti. Reducirani so invalidi na oba očesa slepi, z amputacijo ene ali obeh nog, ali ene roke. Nezadovoljstvo invalidov je bilo izraženo z energično resolucijo na kongresu v Ljubljani.

Središni odbor je bil primoran zahtevati odločno obnovo postopanja.

Do danes se je v toliko uspelo, da imajo invalidi iz Srbije ali Črne gore pravico z doprinesejem naknadnih dokumentov do obnove postopanja.

Nastane vprašanje zakaj so od tega izvzeti prečanski invalidi?

V Srbiji in Črni gori so izdala invalidska rešenja prvoinštančna in specialna sodišča, v ostalih krajih pa na podlagi zakona iz bivše Avstro-Ogrske administrativne oblasti.

Danes je specialno sodišče izdalo rešenja tudi za prečanske kraje, toda za njihov pregled se smatra Vrhovno invalidsko sodišče nepristojno, ker smatra da nima pravice kontrolirati rešenj, katera so napravile administrativne oblasti. Medtem so prečanski invalidi po tamošnjih zakonih izgubili pravico pritožb pri administrativnih oblastih. In glej samo te gole formalnosti so upropastile maso pravih invalidov, ker jim ne dajo svojih pravic, ki same po sebi niso dvomljive.

Ker je znano, da so specialne komisije v prečanskih krajih z redukcijo prosto pokosile invalide, ker je reduciranih 50%, je žalostno, da so ti ljudje oropani najmanjšega človeškega prava, da bi se imeli pritožiti.

Potem je tudi v nebo vpijoči greh, da bi jim ne dali možnosti, da imajo pravice kot njihovi srbski tovariši do obnove postopanja.

Središnji odbor udruženja za celo kraljevino je sedaj podvzel korake, da specijelno za prečanske invalide, ki so reducirani napravi pogoje, da se jim bo naredila možnost obnove postopanja.

Predložil je zahtevo parlamentu, da pri rešitvi o proračunskih dvanajstinah za 1925 sprejme odstavke, da se ustavi sploh delo specijalnih komisij, v kolikor še danes delujejo. Na to je zahteval, da se vse rešitve, ki so že izdane, izroče v revizijo okrajnim sodiščem, kakor tudi vsi ostali predmeti, ki še niso končani. Na rešitve teh sodišč pa je zahteval, da morajo imeti invalidi pravico pritožb na svoja prvoinstančna sodišča. Edino na ta način se more stvar čisto izvesti in upravičencem vrniti vsa nepravilno odvzeta prava.

Delegatu središnega odbora v komisiji za izdelavo invalidskega zakona so dane instrukcije, da se taka klavzula unese v nov zakon radi boljše sigurnosti. Nadejamo se, da bo upravičena zahteva središnega odbora sprejeta in na ta način izbrisan v nebo vpijoči greh napram našim prečanskim tovarišem, ki niso krivi, da so izbaceni kot žrtve nelogičnih zakonskih in administrativnih razmer v naši državi.

Tovariši iz teh pojasnil se da posneti vse kruto postopanje, ki preti s pogubo veliki množici naših vojnih žrtev popolnoma na neopravičen način. Pomislimo samo, da so imele specijalne komisije enake predpise in enake pogoje za celo kraljevino. Na tej podlagi je ustvarjeno tudi specijalno invalidsko sodišče. Gospod Nedič pove, da je izdajalo specijalno sodišče tudi za prečanske kraje rešenja. S tem hoče povedati, da se je način odločevanja o invalidskih rešenjih izenačil, čeprav smo imeli prečani poprej za to kompetentna administrativna oblastva in sicer invalidske odseke pokrajinskih uprav.

Toda sedaj čujte.

Kompetenca administrativnih oblasti je prenehala in s tem so prenehale naše pritožbe na naše višje administrativne instance.

Vrhovno invalidsko sodišče pa se ne smatra pristojno za kontroliranje naših rešenj, ker so jih izdale administrativne oblasti, ne pa nižje sodne instance.

Toraj, ako vrhovno sodišče ne bo kontroliralo in odločilo, naj pa ostanemo reducirani, kakor so napravile specijalne komisije.

Tovariši predlog središnega odbora v tem oziru je edino pravilen.

Kaj je bila specijalna komisija?

Ona je delala samo neko postopanje izven vsake kompetence.

Zakaj so vpeljali sistem, presojanja v invalidskih zadevah potom sodišče? Zato, da bi bila rešenja najsigurnejša in najbolj vsestransko pretehtana. Čemu pa je bilo potem treba še specijalnih komisij, ko imajo sodišča vendar toliko instanc, da je izključeno, da bi prišla na dan nepravilna rešenja.

Ali je specijalna komisija kaka pravilna nižja instanca za specijalno in vrhovno invalidsko sodišče?

Po izjavah in navodilih, ki jih je dobilo naše udruženje, smo napotili vse naše reducirane invalide na obnovo postopanj.

Sedaj pa čujemo, da prečani še nimamo teh pravic.

Zato je treba, da se zanje nujno pobrigamo.

Središnji odbor se je zavzel popolnoma v pravem smislu.

Ustavi naj se delo specijalnih komisij, ker imamo za to sodišča. O usodi vsake vojne žrtve naj odloči domače pristojno sodišče, ki bo zadevo najbolj natančno pretehtalo.

Vsakemu naj se pusti pritožba preko obstoječih sodnih instanc in imeli bomo gotovo najbolj popolna rešenja.

Naš izvršni odbor naj stori primerne korake, da bo poslal energično svojo vtemeljeno zahtevo na pristojno mesto.

Izključeno je, da bi moglo tako obtičati, ker potem bi lahko rekli, da smo brezpravni.

Vprašanje invalidskega zakona.

Pri volitvah dne 8. februarja 1925 izvoljeni poslanci so zasedli parlament. Narod, kateri jih je poslal na zastopniško mesto pričakuje rezultatov.

Politična borba preteklega časa, je pustila nerešenih veliko vprašanj, ki kažejo nepovoljne razmere. Najbolj kričeče je med temi invalidsko vprašanje, ki kliče že 6 let po največji potrebi rešenja.

Vedno je bilo prvo na programu in vsaka vlada mu je priznala nujnost. Politična borba pa ga je zavlekla kljub temu v šestletno čakanje. Vsake naše vojne žrtve glavno vprašanje in interes je, kdaj dobimo tako težko pričakovani invalidski zakon.

Kakor smo stavili vsem dosedanjim vladam naše zahteve, tako jih tudi sedanj in ravno o priliki zasedanja parlamenta pričakujemo zopet pozitivnih uspehov. Tudi sedanja vlada je priznala invalidskemu zakonu največjo nujnost ter ga uvrstila kot prvega v svoj delavni program. O priliki prvega zasedanja parlamenta po novoizvoljenih poslancih čakamo z nabeto pazljivostjo, kdaj se pokažejo prvi znaki uresničenja želj. Obenem pa se nahajamo v skrbeh, kakšno stališče bosta zavzela napram našim zahtevam današnja vlada in parlament.

Stojimo pripravljeni, da branimo z organizirano legalno borbo svoje zaslužene pravice.

Razodeli smo že ponovno svoje potrebe, sodelovali smo pri raznih načrtih, ki se pa niso uresničili.

Treba ni popolnoma nobenega dela in omahovanja več, naši načrti so izdelani, pretehtani in popolnoma omogočeni.

Še iz daleka nam ne bodo nudili, ako se uresničijo, onega, kar smo zaslužili. In vendar

se išče še vedno drugega izhoda. Politika, ki se vodi v tem oziru, kaže nadaljno pot raziskavanja na našo škodo in da je za nas vse preobtežljivo. V tem štadiju je naše vprašanje in naš zakon tudi danes.

Pričeli so zopet z novimi načrti in predelavanjem.

Lani nam je ostavila Davidovičeva vlada popolnoma izdelan načrt invalidskega zakona, ki je bil primerjan z vsemi budžetskimi možnostmi in kot tak že v zakonodajnem odboru aprobiran.

Menjala se je vlada, menjala politika in zopet se začelja z nova.

Imeli smo že prej zadosti načrtov in naj omenimo samo popolnoma zadovoljivega dr. Žerjavovega. Niti tega, niti drugega se ne upošteva več in zato je treba zopet novega samo, da se bo vprašanje zavleklo poleg tolažbe invalidov, da se tudi za nje dela naprej. Na ta način zna zopet invalidski zakon polagoma poteptati politika.

Vojne žrtve smo predmet politike.

Pa pogledjmo potek, kje stojimo danes v našem vprašanju?

Iz zakonodajnega odbora in parlamenta so nas reducirali zopet nazaj v ministrstvo za socialno politiko. Tam se je sestavila zopet nova komisija, da izdelava, oziroma predelava načrt invalidskega zakona.

Kakor nam poročajo, so poklicani v to komisijo sledeči gospodje in sicer A. Andjelković, sodnik kasacijskega sodišča in predsednik vrhovnega invalidskega sodišča dr. Sime Karanović, sanitetni general, Miljutin Stanojević, invalid polkovnik, dr. Gočevac, načelnik invalidskega oddelka in M. Petrović, inšpektor invalidskega oddelka.

Komisija ima namen spremeniti zadnji načrt invalidskega zakona, katerega predloži potem parlamentu.

Z nezadovoljstvom moramo konstatirati, da v komisiji ni zastopnika našega udruženja, zadnji načrt pa je bil izdelan s sodelovanjem naših zastopnikov.

Da so popolnoma prezrli udruženje vojnih invalidov, ki je po zakonu priznan legalni zastopnik vojnih žrtev, nam more vzbujati le slika, kakoršna je izpadla pri žalostnih specijalnih komisijah. Zato ne moremo imeti nade, da bo naš zakon, ako bo zagledal luč sveta, nudil vsaj kolikor toliko našim željam ustrezajoče pogoje.

Že samo dejstvo, da se zavrača vse dosedanje načrte, nam vzbuja mnogo misli in kaže, da naše iznešene želje ne najdejo dosti odmeva. Danes ne moremo nič vedeti, kaj se izdeluje za nas, ker nimamo vpogleda in nimamo svojega zastopstva.

Vendar pa smo na straži in smo prepričani, da bomo kljub temu našli ugodni moment, da zastavimo svojo stanovsko borbo.

Nahajamo se v jako resnem času, prepričani pa smo, da bo naša organizirana moč zmagala. Že v naprej moramo opozarjati, da bo smoter, kakoršnega so zastavile specijalne ko-

Homo homini lupus.

»A poslušalci?«

»Vse to, kar sodniki, porotniki, tožnik in zgovornik.«

»A človek, v katerem bodo iskali greh?«

»On edini ne bo čital.«

»Zdi se mi, da je on potem najpravičnejši izmed vseh, ki so tukaj.«

»On je objekt. On je pokrajina v temni noči. Oni pa so reflektor. Vsak izmed njih se trudi, da bi jasneje razsvetil s svojo svetlobo tisto pokrajino. Javnost, ki je kot gledalec, ne ocenjuje pokrajine, ki se ji kaže, nego reflektorje, ki kažejo tisto pokrajino. Kdor jo spretnije in jasneje razsvetli od vseh strani, tisti je slavljenc.«

»Kje je človek z grehom?«

Ko sem izgovoril tisto vprašanje je odprl usta predsednik sodnikov:

»Začnimo,« je rekel in njegov glas je zbežal po dvorani.

Za trenutek na to so se odprla vrata in stražnik je pripeljal v dvorano žensko. Črno je bila oblečena, kakor se spodobi grehu. Mlado njeno obličje je bilo blede in prikupljivo; no bilo je podobno cvetu, katerega je božalo mnogo človeških rok, ki so s svojimi poželjivimi prsti izbrisali z njega svežost. V očeh njenih so goreli ognji, podobni ognjem, kakoršne prižigajo moški ženskam, predno se jih, omamljene polastijo. Obstala je sredi dvorane.

Graciozna njena postava se je zganila in zdelo se mi je, da se je poklonila vsem s poklonom, ki ni bil ponižen, a tudi ne takšen, kakoršnega vidi človek na ulicah pri srečanju, nego bil je podoben poklonu, s kakoršnim se klanja prodajalec kupcu, ki mu je poznan že iz davna.

Glas predsednika sodnikov je pretrgal tišino:

»Tožnik!... Pokažite nam greh te ženske!«

Tedaj je vstal tožnik. Črno je bil oblečen in njegov ovrtnik je bil krvavo rdeč, kakor rablja.

»Sodniki,« je začel. »Pred vami stoji ženska. Mlada ženska. Pogledite jo in spoznajte, da je njen pojav prikupljiv našim očem in ni lahka moja zadača, pokazati vam v tej ženski grešnico in vas prepričati o njeni nevarnosti človeštvu. Ne bom pojasnjeval in iskal vzrokov, zakaj ta ženska ni živela, kakor živi toliko njenih tovarišic, ki so koristne človeštvu. Orisati hočem samo njeno življenje do danes, da boste spoznali prepad, ki ga je kopala vsem, ki so se ji približali.«

Pogledal je na papirje pred seboj in nadaljeval:

»Postavila je ta ženska šotor. Od rojstva ji je bila dana, kakor vsem njenega rodu, skrivnostna moč ljubezni. Ali ona ni hotela te svoje skrivnosti darovati človeku, ki bi jo za to povzdignil za svojo boginjo in ji kadil s kadihom svoje avtoritete. Mesto utelje človeku je postala žrica svoji skrivnosti in daritev je izvrševala,

kakor ukazuje običaj vseh žrecov, za zlato, ki so ji ga prinašali tisti, ki so hodili molit v njen šotor. Mnogo jih je bilo, ki so hodili v tisti šotor, zakaj slabost človeka je velika in vsak gre rajši molit tja, kamor ga ne vabijo zvonovi. Ne bom govoril s tega mesta o kultu, ki je običajen v takih šotorih, ne bom govoril o prinešenih žrtvah, o žrtvovanih neporojenih dušah, ki so bile priklicane pri misterijah žrice, zakaj vam vsem je znano, kako bogati so darovi molečih v tistih šotorih in kako velike so žrtve, ki jih zahteva žrica. —

Zakon žrečeski pa prepoveduje žricam kulta ljubezni materinstvo. Ni postavljen od nas, človeštva, tisti zakon. Same so si ga postavile. Pregledal sem vse knjige in vse spise, in sam našel, da ta zakon ni bil predložen človeštvu v odobrenje. In vsled tega je ta zakon neveljaven.

To je, sodniki, kar konstatiram najpoprej, predno nadaljujem.

Sodniki! Zgodilo se je, da je neka, pri misterijah žrice priklicana neporojena duša ostala nežrtvovana in je razodela v žrci glas življenja. Ustrašila se je tega glasu, zakaj v nevarnosti je bila njena žrečeska družba. Šla je ona tedaj in zadušila tisti glas v sebi.

Umolknil je tožnik in sedel. Globoko je vzdihnil, kakor človek, videč pred seboj izvršeno težko delo.

(Dalje prih.)

misije med nami neprenosljiv. Ako misli novi invalidski zakon potrditi tako postopanje, potem ne moremo govoriti o nikaki preskrbi vojnih žrtev več.

V tem smislu, kakor so pokazale specialne komisije se nikakor ne sme usmeriti invalidsko vprašanje.

Hočemo, da se priznava vsakemu svoje pravo, katero mu mora zakon nuditi. Masa vojnih žrtev kaže zadostno sliko potreb, ki morejo biti vsakemu najprimitivnejšemu človeku znane, zato ni treba nobenih raziskavanj več, temveč pokažejo naj se poštena dejstva. Preskrbo vojnih žrtev smo že davno preračunali in usmerili, le ustvariti jo je še treba.

To naj store na naših grbah postavljeni državniki vsaj ob dvanaajsti uri.

Naše gibanje.

Razpis javne tombole. Podružnica Udruženja vojnih invalidov kraljevine SHS v Celju priredi dne 7. junija t. l. veliko javno tombolo združeno z koncertom v mestnem parku. — Z ozirom na to se vsa p. n. društva vljudo naprošajo, da na ta dan ne prirejajo enakih prireditvev. — Odbor.

Izredni občni zbor. Izvršni odbor sklicuje pri podružnici v Slovenjgradcu izredni občni zbor dne 19. aprila t. l. Članstvo se pozivlja, da se tega občnega zbora polnoštevilno udeleži. Dospe delegat izvršnega odbora iz Ljubljane.

Občni zbor v Šent Jerneju. Tukajšnja podružnica je imela svoj redni letni občni zbor dne 1. marca t. l. v prostorih stare šole.

Dnevni red je bil običajni, med njim pa je bila točka, ali naj bi se podružnica razpustila?

Občni zbor je vodil tov. Luzar Jernej. Zanimanje članstva ni bilo zadovoljivo. Radi tega tudi podružnica ni moglo dovolj živahno poslovati. Zbor je z ogorčenjem konstatiral, da sta bila 2 člana že po specialnem sodišču reducirana in to eden popolnoma slep, drugi pa brez roke. Glede obstoja podružnice se je članstvo energično zavzelo za to, da se ne sme likvidirati. Videti je bilo volje, da se bo v bodoče podružnica poživela. Nov odbor je bil izvoljen iz tovarišev: Preds. Luzar Jernej, podpreds. Homan Franc, tajn. Janko Škrjanc, blag. Homan Franc, odbornik Rolih Miha, nam. Alojzij Franko. Poverjenika Rangus Janez in Lešnjak Anton. Nadzorni odbor: Turk Franc, Trščinar Jožef in Medle Franc, nam. Martinčič Alojz in Bile Franc.

Trebnje. Tukajšnja podružnica je imela svoj redni občni zbor dne 15. febr. t. l. v prostorih tov. Novaka. Otvoril ga je predsednik tov. Novak in predlagal, da ga vodi delegat tov. Krušič iz Ljubljane. Tajnik tov. Petruša je poročal, da je imela podružnica 160 članov, vsled brezbriznosti pa so jih morali 38 izključiti. Umrli sta med letom tov. Jerič in Starič, tako da je danes še 137 članov. Imeli so 4 seje, dalje pa poročala o rešitvi posameznih prošenj. Blagajniško poročilo je imelo zadovoljive uspehe posebno kar se tiče podpor.

Kandidatni odbor je sestavil listo novega odbora, ki je bil enoglasno izvoljen. Isti sestoji iz sledečih tovarišev: Preds. Novak, tajnik in blagajnik Gabrijel, odborniki Murn, kraljič in Kozlevčar, nam. Strajnar, vdova Opara in Grandovec. Nadzorni odbor Weisen, Penca in Trunkelj, nam. Kofrle in Skopar. Poverjeniki: za št. Vid Josipina Mrak, za Dobrnič Karolina Koncilja, za Zagorico Ana Pevec, za Kukenberg Ana Andoljšek.

Delegat tov. Krušič pojasni v jasnih besedah celotni položaj vojnih žrtev.

Poročilo iz občnega zbora v Mariboru.

Vsled nastalega nsoglasja na zadnjem rednem občnem zboru, ki se je vršil dne 11. jan. 1925 v Mariboru, je bilo treba istega prekiniti in postaviti začasno gerenta podružnici.

Izvršni odbor je sklical nadaljevanje občnega zbora dne 1. jan. 1925 ob 9. uri v Gambrinovi dvorani.

Kot delegat izvršnega odbora je bil navzoč tov. Benedik, ki je otvoril in vodil občni zbor. Rešiti je bilo samo še tri točke prekinjenega občnega zbora in sicer volitev odbora, delegata in slučajnosti.

Takoj po otvoritvi so pričeli gotovi člani, ki ne poznajo dosti društvene taktosti izzivati z raznimi medklci. Na predlog tovariša Benedika se je sestavil kandidatni odbor, v katerem so bili tov. Krepek, Golež in Fajhter. Ta odbor je tekom 10 minut predložil kandidatno

listo iz sledečih tovarišev: Predsednik tovariš Krepek, ki je sedaj vodil podružnico kot gerent. Je bi lizvoljen za predsednika že na zadnjem prekinjenem občnem zboru. V odbor naj bi prišli tov. Geč, Golež, Pravdič in vdova Mlekuš, dalje Felser, Klemenčič in Auer kot namestniki. Nadzorni odbor: Ašič, Fras in Saverinik ter namestniki Niefergal in Standeker. Pred glasovanjem so začeli kričati zopet vpiti, med njimi pa se je izkazal za najbolj nedostojnega neki tov. Uhl, ki je očital nečastna dejanja tov. Pravdiču in Frasu.

Tov. Krepek kot predsednik in bivši gerent, je odločno zavrnil vsa očitanja.

Na to je bila pri glasovanju gori navedena lista odbornikov sprejeta.

Izvoljen je bil še delegat tov. Krepek in njegov namestnik tov. Geč.

Pri slučajnostih je govoril tov. Spanbauer in pozival na složnost, ako hočemo doseči invalidski zakon. Konečno je obljubil tov. Krepek voditi agende podružnice naprej k napredku, nakar je bil občni zbor zaključen.

Maribor. Pisarna podružnice se nahaja na Rotovškem trgu šte. 9, ter da pisarno brezplačno na razpolago mestna občina. Uradne ure vsak delavnik od 2. do 3. popoldne ter ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne.

Občni zbor na Bledu. Naša podružnica je imela svoj redni občni zbor dne 1. marca t. l. ob 3. uri v Blejskem domu. V imenu izvršnega odbora je prisostvoval delegat tov. Tome iz Ljubljane, ki je bil izvoljen tudi za predsednika občnega zbora. Tajniško in blagajniško poročila sta bila sprejeta brez vsakih pripomb. Blagajniško stanje izkazuje premoženje 3010 Din 36 p. Odbor je deloval brez podpore in je bil zelo agilen, tako, da je storil marsikaj v dobrobit članstvu, bodisi pri njihovih potrebah, ali podporah. Navzoči so se spominjali umrlega člana tov. Petra Torkarja. Tajnik tov. Rus je poročal dalje o postopanju oblasti z vlogami. Treba je čakati mesece na odgovor.

Predsednik nadzornega odbora tov. Žvegelj izjavlja, da je poslovanje pregledal in našel v redu. Izrečen je bil absolutorij staremu odboru. Izvoljeni pa so bili sledeči tovariši: Predsednik tov. Gogala Matej, podpredsednik Josip Pretmar, tajnik Rus Zdravko, blagajnik Franc Gruden, odbornika Jos. Gogala in Pozler Franc; nam. Tomaž Rus, Anton Vovk in Šmit Vinko. Nadzorni odbor: Žvegel Lovro, Hribar Josip, Mandelj Franc, namestnika: Prešeren Martin in Ferjan Ivan. Poverjeniki: Vovk Anton za Rečico, Kunčič Matevž za Boh. Belo, Dežman Niko za Ribno. Končno je jako obširno poročal tov. Tome o položaju in združništvu.

Iz Guštanja. Občni zbor podružnice se je vršil dne 1. marca 1925 ob 10. uri v društveni pisarni v Guštajnu. Udeležba je bila zelo lepa. Otvoril ga je predsednik tov. Janko Gačnik, ter je bil tudi izvoljen, da ga vodi. Najpreje je podal splošno poročilo o delovanju. Povdarjal je, da nvalidska zavest raste in da smo vedno močnejši pri svojih zahtevah.

Pozdravil je delegata tov. Mlekuža od izvršnega odbora iz Ljubljane s prošnjo, da bo poročal o splošnem delovanju in situaciji.

Članarina se je plačevala redno, trafike so donašale precej, za kar gre veliko zaslug tov. Čresovniku. Raznih dopisov je bilo 700 za podpore je bilo nabranega 7000 Din, za kar gre pohvala tov. Čresovniku, Čiču in Čivniku. Podpore so bile razdeljene med najrevnejše člane.

S pohvalo je treba pri tem omeniti občini Črna in Mežica, ki sta darovali po 2000 Din, upravo gozdov jeklarne grofov Vinc. Thurna, ki je dala 600 Din, z ogorčenjem pa se spomniti bogatega kmeta L., ki je rekel naj gredo invalidi po podpore na davkarijo in ni nič daroval.

Tajnik Čresovnik je poročal detajlno o dopisih in konstatiral, da ima podružnica 168 članov. Blagajniško poročilo izkazuje skupno z inventarjem vrednost 7592 Din 98 p.

Za nadzorni odbor sta izjavila tov. Čegovnik in Kvasnik, da je bilo poslovanje v najlepšem redu. Izrečen je bil soglasno absolutorij.

Tov. Mlekuš pozdravlja izvrstno delovanje podružnice, nato pa poročala o inv. zakonu in razlaga nov projekt. Poročala tudi o specialnih komisijah, o borbi izvršnega odbora in glavnega odbora za reducirane invalide. Razložil je tudi naš delo na združnem polju.

Na predlog tov. Jurija Štraserja je bil soglasno izvoljen zopet stari odbor.

Predsednik tov. Gačnik, tajn. tov. Čresovnik, blag. tov. Ledinek, odbornik tov. Čivnik.

Namestniki: Mihelač, vdova Wasserfal in tov. Blaz. Nadzorni odbor: preds. tov. Čegovnik, odb. Kvasnik in Kamnik, nam. tov. Globočnik in Hubman.

Občni zbor v Mokronogu se je vršil dne 15. februarja 1925 v prostorih gostilne pri g. Jeriču z običajnim dnevnim redom. Otvoril ga je v imenu predsednika tov. Pleterška tajnik tov. Kramaršič. Pozdravil je navzoče, jih opominjal k agilnejšemu delu za našo organizacijo in priporočal stanovsko glasilo »Vojni invalid«. Podal je tajniško in blagajniško poročilo glede katerih sta izjavila v imenu nadzornega odbora tov. Hajmerle in vdova Klemenčič, da je bilo vse v najlepšem redu. Odboru je bil izrečen absolutorij.

Delegat tov. Tomca je pojasnil natanko položaj vojnih žrtev in postopanje z njimi. Bili so ogorčeni vzkliki proti ustavljanju pokojnin, kričnemu razdeljevanju 100 milijonskega kredita in zavlačevanju invalidskega zakona.

Nov odbor se je izvolil iz tov. Preds. Hočevvar, podpreds. Čerček, tajnik in blagajnik Gorenc Anton, odborniki: Hočevvar, Markovič, Bregant, Sršič. Namestniki: Grebenc, Šetina, Mrvar, nadzorni odbor: Pirh, Knez, Brzin, namestnika: Novak in Ban.

Občni zbor v Polzeli. Podružnica Braslovče in št. Peter sta sklicali radi združitve občni zbor dne 22. svečana t. l. v prostorih g. Cizeja na Polzeli. Prisostvoval je delegat izvršnega odbora iz Ljubljane tov. Krušič. Občni zbor je otvoril predsednik podružnice Braslovče (tov. Jelen in ga je tudi vodil. Spomnil se je umrlih članov. Kritiziral je krivice, učinjene po specialnih komisijah, kritiziral pa je tudi članstvo, ker se premalo zanima in smatra organizacijo samo za podporno društvo. Zahvaljuje sa gasilnemu društvu in vsem, ki so pripomogli do lepega uspeha vinske trgatve. Posebno je omenil gostilničarja g. Cizeja, ki je šel v vsakem oziru na roko. Premoženje podružnice izkazuje samo 510 Din 50 p, to pa, ker se je pred 14 dnevi razdelilo precej podpor.

Za podružnico v št. Petru je poročal tov. Šoštar. V blagajni ima 3244 Din 10 p, poleg tega pa ji dolguje neka trafika 270 Din.

K poročiloma ni imel nihče nič pripomniti in sta bila odobrena.

Noto je delegat tov. Krušič predočil naše gmotno stanje in povdarjal, da le v organizaciji najdemo pomoč. Priporočal je, da naj se ustanova skupna podružnica v Polzeli, katere naj se članstvo trdno oklene. Ustanovila se je podružnica v Polzeli iz bivših podružnic Braslovče in št. Peter ter se je izvolil nov odbor sestojč iz tov. Preds. Satler Franc, tajnik in blagajnik Jelen Ivan; odbor: Šošter Franc, Debelak Ivan in Plaskan Josip; namestniki: Terlav Franc, Likep Martin in Novak Filip; nadzorni odbor: Škafer Josip, Rupnik Julijana in Perger Miha; namestniki Cizej Jožef in Satler Karl.

V Slovenski Bistrici je bila na občnem zboru dne 22. februarja t. l. izvoljen odbor iz sledečih tovarišev: Preds. Hren Franc, tajnik Kodrič Karl, blagajnik Kofler Josip; odbor: Turin Ulbl in Lešnik ter odborniki Gorjanc Neža in Antaver Marjeta. Nadzorni odbor: Bravče in Repnik. Namestniki: Terčič, Feigl in Gorjanc.

Občni zbor v Škofji Loki se je vršil 11. jan. 1925 z običajnim dnevnim redom. Po poročilih odbora se je videlo, da je podružnica napravila med letom nekaj koristnih prireditev in akcij v prid članstva. Delegat tov. Dornik je poročal o organizacijskem pomenu za dosego invalidskega zakona.

Izvoljeni so bili: predsednik Debeljak, odborniki: tov. Potočnik, Sodnikar, Jamnik, Kalan; namestniki: Jurman, Šubic in Gašperšič; nadzorni odbor: Podobnik, Langerholz in Humer. Za poljansko dolino poverjenik Janez Oman.

V Šmarju pri Sevnici je bil dne 15. februarja 1925 ob navzočnosti delegata tov. Benedika iz Ljubljane. Pri poslovanju se je videlo, da manjka tam izvežbanega društvenika, ki bi znal organizirati poslovanje. V nov odbor so izvoljeni: Preds. Sever Ivo, tajnik in blagajnik Teraž Alojzij, odborniki: Hochkraut Anton, Klemenčič Jože, Mesojedec Franc; nadzorni odbor: Mastnak Jože, Pirc Anton, Žveglič Miha; namestniki Kranj Anton, Hutna Jožefa, Grobelnik Ivan, Cerjak Miha in Vojstoni Marija. Delegat je poročal o položaju novega zakona.

Občni zbor v Kostanjevici se je vršil dne 15. februarja t. l. ob 2. uri popoldan v šolskem poslopju. Predsednik tov. Pavlenč pozdravi pri otvoritvi navzoče in zastopnika izvršnega odbora.

ra tov. Žabkarja. Graja slabo zanimanje in ker še sedaj nimajo vsi novih članskih knjižic. Podružnica ima čistega v blagajni 785 Din 20 p.

Tov. Sintič je izjavil v imenu nadzornega odbora, da je poslovanje v popolnem redu, narkar je bil izrečen absolutorij. Izvoljen je bil ves stari odbor in sicer: Preds. Ignacij Pavlenč, podpredsednik Josip Jurčič, tajnik in blagajnik Josip Zalar, odborniki: Anton Jenškovec in Vilma Močan; namestniki: Franc Turk, Neža Štefanič in Bernard Božič. Nadzorni odbor: preds. Anton Sintič, odborniki: Ivan Mojstrovic, Andrej Krapež, namest. Ivan Cank in Božidar Pavčič. Poverjenica za g. Pirešico Ana Baznik.

Tov. Žabkar je razložil delo izvršnega odbora za zakon od početka do danes. V pričakovanju in borbi je treba, da se oklenejo organizacije in naj bodo pripravljeni, da priskočijo na pomoč voditeljem v borbi. Tako smemo upati letos to, za kar se že šest let borimo. Pri raznoterostih je dal tov. Žabkar na vprašanja razna pojasnila.

Iz občnega zbora v Trzinu. Tukajšnja podružnica je imela dne 1. februarja t. l. svoj redni občni zbor. Otvoril ga je tov. Markič, vodil pa delegat iz Ljubljane tov. Benedik. Tajnik je poročal o delovanju in dopisovanjih, blagajnikovo poročilo pa izkazuje prebitok 3582 Din 65 p in inventar v približni vrednosti 500 Din. Članstvo se je izreklo soglasno za absolutorij. Delegat tov. Benedik je pojasnil razdelitev sto milijonov, vprašanje invalidskega zakona, neredno izplačevanje pokojnin, redukcije železniških voženj itd.

Nov odbor sestoji iz sledečih tovarišev: preds. Markič, podpreds. Prattes, tajnik Megušar, blagajnik Švegelj, odbornik Novak; namestniki: Hafner, Dečman in Golmajer; nadzorni odbor: Mežek, Vuk, Lederer; namestniki: Klemenc Avsenek in odborniki: Angela Režek in Jera Pregrin. Po slučajnostih se je vnela ostra debata glede voženj za vojne vdove.

Občni zbor v Gornji Radgoni. Predsednik tov. Ivan Par je otvoril ob tri četrt na 10. uro občni zbor s pozdravom navzočih in delegata izvršnega odbora tov. Krušiča, kateri je bil nato izvoljen za vodstvo občnega zbora. Tovariš Krušič prevzame vodstvo in naznani dnevni red. Tajnik in blagajnik tov. Mir povdarja, da je podružnica od lani posebno v materijelnem oziru precej napredovala. Bila je pasivna, sedaj pa izkazuje 968 Din gotovine. Tudi tajniško poslovanje je bilo točno. Tov. Filipič izjavlja za nadzorni odbor, da je revidiral poslovanje in blagajniško knjigo, ter je našel vse v redu. Izglasovan je bil absolutorij. Pri volitvah so bili izvoljeni sledeči tovariši: Preds. Josip Paar; odborniki: Golob Josip, Verzel Leon, Puklavec Franc, Mir Matej in Vaja Ivan, namestniki: Kaučič Ferdinand, Vukan Štefan in Leskovšek Josip; nadzorni odbor: Klobasa Franc, Rožman Franc in Osojnik Franc; nam. Vajs Terezija in Kajdič Matija.

Delegat tov. Krušič je v daljšem govoru obrazložil smisel organizacije ter pozivljaj k pristopu članov. Razjasnil je položaj in posamezna vprašanja.

Predpustna prireditev v Celju. Podružnica U. V. I. kraljevine SHS v Celju, je dne 24. pr. m. priredila svojo drugo veliko pustno veselico. Kljub temu, da je bila veselica radi drugih sličnih prireditev slabo obiskana, je gmoten uspeh kolikor toliko zadovoljiv. — Da je prireditev navzlic temu ugodno izpadla, se imamo predvsem zahvaliti: ge. Ropasovi, Antipinovi, Finžgarjevi, Gandinijevi, Rešovi, Stadlarjevi, Bocovi, Zorkovi, Čopovi, Logarjevi, gđc. Poglašenovi in Vargazonovi ter gosp. Rešu, upravitelju inv. doma, ki so z največjo požrtvovalnostjo pripravljali in vodili prireditev. Najlepša hvala. Najlepša hvala tudi vsem darovalcem, ki so z denarnimi ali drugimi prispevki pripomogli podružnici do takega uspeha in obenem podprli podporni fond za najpotrebnejše vojne žrtve. Odbor.

Smrtna kosa. Po dolgi in mučni bolezni, pri kateri je bil več let navezan na bolniško posteljo je umrl 1. t. m. član mariborske podružnice tov. Alojzij Weitzer od Sv. Petra pri Mariboru. Vsled počasnosti naših oblasti, pri reševanju invalidskih vprašanj tov. Weitzer, kot 100% invalid, ni prejel nobene pomoči kljub temu, da je bil le ubogi viničar s številno nepreskrbljeno družino. Da se ubogi družini pomore iz največje bede, ji je podružniški odbor naklonil denarno podporo v skupnem znesku po Din 750. Ranjki pa se je rešil trpljenja usode na tem svetu in vživa svoj zasluženi pokoj nad zvezdami.

Uradni del.

Mesto poduradnika je razpisano pri okrožnem sodišču v Mariboru, ali tam kjer bi se mesto izpraznilo po premestitvi poduradnika ali sodnega sluga.

Pogoji so za zvaničniško ali služiteljsko službo (čl. 10 čin. zakona). Kolekovane in pravilno z dokumenti opremljene prošnje je vlagati do 31. marca t. l. pri predsedništvu okrožnega sodišča v Mariboru.

Mesto sluga je razpisano pri okrožnem sodišču v Celju, ali drugem sodišču, kjer bi mogogoče postalo mesto prazno vsled premestitve. Prošnje je vlagati do 25. marca 1925 pri predsedništvu okrožnega sodišča v Celju. V njih je navesti tudi vsa druga mesta, za katera se prosi, ako bi postala prazna. Prošnje je treba opremiti z dokumenti v smislu čl. 12. uradniškega zakona.

Objava izključenja.

Br. 1593 od 6. marca 1925.

Središnji odbor je na svoji III. plenarni seji dne 28. februarja t. l. po predlogu podružnice Udruženja vojnih invalidov v Ljubljani in predložiti Izvršnega odbora v Ljubljani št. 6655 sklenil sledeče:

Radi krivic, ki so jih zagrešili poedinci invalidi iz Ljubljane, ker so s svojim škodljivim delom škodili interesom invalidov in njihovega udruženja nasprotujoč našim pravilom, o čemur je doprinešena dokumentirana pismena utemeljitev kot dokaz, ki popolnoma potrjuje njihovo krivdo, rešuje plenarna seja. Na podlagi čl. 8 točke e, pravil Udruženja vojnih invalidov izključujejo se iz udruženja: Ivo Meznarič, Franc Podmenik in Filip Ogrin za vedno, Ivan Dajčman, Josip Perčič Anton Jesih, Ivan Simončič in Franc Jurkošek za pet let, Jurij Horvat pa za eno leto.

Ta izključitev se odstopi prvemu rednemu kongresu v odobritev. Izključeni člani imajo pravico pritožb na prvi redni kongres po tej rešitvi.

O tem se obvešča Izvršni odbor radi nadaljne ukrenitve.

Za središnji odbor:

Predsednik: Pero Lazarevič m. p. pukovnik-inv.
Tajnik: Miljutin Mrvaljevič, m. p.

Pogoji za žrebanje dobitkov srečk Dubrovniške efektne loterije Udruženja vojnih invalidov kraljevine SHS, podružnice v Dubrovniku, (Dalmacija).

(Dovoljena z odobrenjem ministra za kmetijstvo in vode broj 2610/I. od 26. januarja 1925.)

Ta loterija ima 60.000 srečk z 250 dobitki in sicer 227 v gotovini, 23 pa v premičninah in nepremičninah.

Dobitki so sledeči:

Navčji dobitke: dvonadstropna hiša v lepi legi s 6 sobami, kuhinjo in pritliklinami, z vodno in električno napeljavo.

Premičnine:

1. Pohištvo iz bukovega lesa: 1 velika, 1 mala omara, 1 velika miza, 6 stolov preoblečenih z usnjem.

2. Kompletna spalna soba iz bukovega lesa, 2 postelji, 2 omari, 2 nočni omarici, 1 kristalno ogledalo.

3. Spalna soba: 1 postelja, 1 omara, 1 nočna omarica in umivalnik.

4. Kuhinjsko pohištvo: 1 omara, 1 mizica, 2 stola, štelaza in klop.

5. Singer šivalni stroj.

6. Turški namizni prt (z zlatom vezan).

7. Turški manjši namizni prt.

8. Turški manjši namizni prt.

9. Velika perzijska preproga.

10. Preproga za divan.

11. Toaletna garnitura za potovanje.

12. »Manicur« škatlja.

13. 10 srečk, od katerih vleče vsaka po eno usnjato damsko torbico (tu se vleče 10 števil).

Vsi predmeti so popolnoma novi.

V gotovini:

1. 27 dobitkov po 200 Din.

2. 100 dobitkov po 150 Din.

3. 100 dobitkov po 100 Din.

Žrebanje 5. septembra 1925.

Cena srečki 10 Din.

Izročitev, oziroma izplačevane dobitkov se vrši na dan vlečenja, najkasneje pa v roku 90 dni po žrebanju. Vsi dobitki so prosti odbitkov davka, razun glavnega, ki se mora podvreči zemljiškoknjižnemu vpisu.

Izžrebane številke se objavijo v »Ratnem Invalidu« in drugih listih. Loterija je pod državnim nadzorstvom. Čisti dobiček je namenjen za siromašne vojne žrtve.

Naročila iz cele države se pošiljajo na

Effektno loterijo U. V. I., Dubrovnik,
Ulica izmedju Polača 352.

Razno.

Terezija Gabret, dekle brez prstov in z eno samo nogo, je prosila pomoči v »Narodni zaštitni«, hrvatskem dobrodelnem društvu. Na njeno lastno željo jo je organizacija poslala v Ljudsko delavnico, da bi se naučila šivati in si s šivanjem služila svoj kruh. Trdna volja dekletova je premagala vse težkoče in se je dekle tekom kratkega časa prav dobro izvežbalo v šivanju, čeprav je bila brez prstov. O tem so pisali hrvatski listi. Nekaj tednov potem je Terezija Gabret prejela iz Amerike pismo, v katerem ji plemenit dobrotnik, ki noče biti imenovan, nakazuje tako veliko vsoto, da se bo mogla brez skrbi preživeti, nekaj pa še povrhu. Pošiljavce poudarja, da ga je ganilo, ko je čital, kako se ubožica brez prstov na rokah in ene noge pošteno trudi za vsakdanji kruh, dočim hoče toliko zdravih ljudi živeti od tuje podpore.

Podzemsko jezero v Bohinju. Raziskovanje podzemске jame, ki so jo odkrili v Bohinju, se marljivo nadaljuje. Sedaj je dognano, da se nahaja v votlini izvirka Savice nekako podzemsko jezero. Pretekli teden se je elektrostrojnkom elektrarne »Savica«, gg. Janku Ravniku iz Lepenc pri Boh. Bistrici, Karlu Mencingerju iz Uko-ve vasi pri Jesenicah in Nikolaju Rozmanu iz Boh. Bistrice po velikih naporih posrečilo prodreti do konca votline podzemskega izvirk Sa-vice. Da so se mogli prepeljati preko podzemске jezero, so nadomestili čoln s splavom, ki so ga napravili iz desk, katere so znosili preko Komarče. Zanimivo je, da je votlina, čimdalje se prodre v notranjost, vedno krasnejša in obsežnejša. V njej je polno mnogobarvnega peska. Jezero samo je kristalno čisto in se pelje po njem nekako do polovice votline, odtam pa se pride po suhem do konca votline. Votlina je krasna naravna stavba in v njej se nahaja globok vodni tulmun. Dostop je mogoč le v zimski dobi od srede novembra do konca februarja, kajti v ostalih mesecih ne dopušča slap prehoda v votlino.

JAVNA ZAHVALA.

Podpisani 100 odst. vojni invalid se lepo zahvaljuje gospodu predsedniku protituberku-lozne lige in sreskemu poglavarju v Slovehj-gradeu za velikodušno podporo 200 Din. Bog plačaj velikodušnost našega g. sreskega pogla-varja, ki stoji vseskozi naklonjen vojnim žrtvam.
Voh Roman, invalid.
Ribnjica na Pohorju.

Za tiskovni sklad so darovali:

Osredkar Alojz 1 Din, Smuk Franc 2.50 Din, Krašovec Lovro 1 Din, Ceme Ivan 1.75 Din, Jerina Franc 3 Din, Debevc Andrej 2 Din, Umek Valentin 2 Din, Rudel Henrik 3 Din, Vrhove Franc 5 Din, Koprivc Janez 5 Din, Čuk Franc 5 Din, Drašler Karl 3 Din, Šinkovec Ivan 2 Din, Urbančič Al. 2 Din, Telban Franc 3 Din, Turk Ignac 3 Din, Homan Pavel 3 Din, Stanov-nik Janko 3 Din, vsi iz Vrhniške; Mlakar I., za-časno v Ljubljani 10 Din, Semič Rudolf, Spod. Hrušica 1 Din. Skupaj 61 Din.

Perovič Sekula v Ljubljani 2.— Din
Neimenovani v Ljubljani 25.— »
Nunčič Anton v Ljubljani, Inv. d. 5.— »
Neimenovani v Ljubljani 10.— »
Prejac Bogomir, Gor Radgona 7.— »
Tone Kos, major v pok., Brežice 9.— »
Geč Franjo, Maribor 20.— »
Valand Joško Zagorje 11.75 »

Odgovorni urednik: Peček Janez.

Tisk tiskarne Makso Hrovatin, Ljubljana.